

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 242

TARRAGONA, DIMARTS, 4 DE MAIG DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

IMPRESSIONS

Tot allò que s'ha dit el primer de Maig caldrà realitzar-ho

Tothom ha parlat aquest primer de maig. Sindicals i partits polítics han coincidit en la necessitat cada dia més imperiosa d'una unió, d'una intel·ligència entre tots els antifeixistes. "LLIBERTAT" com sempre s'ha unit a aquesta croada sincera.

La diada dels treballadors en aquest sentit ha adquirit la categoria de magnífica, esplendorosa.

Ara bé, després de tan belles perspectives i fermes propòsits caldrà realitzar immediates. Caldrà realitzar tot allò que hem dit i promès el dia Primer de Maig!

Han de desaparèixer moltes absurditats i s'ha de crear la veritable convivència entre les organitzacions antifeixistes avui corsecades per cues especialment interessats en crear discòrdies, conflictes i obstacles a la marxa ascendent de la guerra, per així millor aixafar la revolució.

Han de cessar els assassinats d'obers i ciutadans antifeixistes i contra els assassins s'hi han de pronunciar tots els sindicals i tots els partits polítics. Qui ens farà creure a nosaltres que si s'assassina a un determinat militant de X organització, si volen la C. N. T., U. G. T., Esquerra, P. S. U. C. i altres, l'assassini no serà trobat i afusellat immediatament?

Han de cessar també les imposicions per la violència de mesures econòmiques ara a tota llum impropies i perilloses.

No hem de moure tantes banderes i n'hem de defensar millor una sola.

S'han d'acabar els valents de "Cadillac", pistola ametralladora i cigarretes anglesos.

I per què repetir allò que hem dit tantes i tantes vegades; cal realitzar, i si bé es quelcom encoratjador l'ambient polític que ha reflectit la diada del Primer de Maig, no hem pas d'oblidar que ja es hora de què no ens prodiguéssim tant en paraules i pràcticament anéssim a la consecució ràpida de tot allò imprescindible per a guanyar la guerra i començar a fer les coses conscientment.

Tot allò que s'ha dit el Primer de Maig caldrà realitzar-ho! Altrament hauríem fet unes despeses en organitzacions de mitings, paper de premsa, manifestos, etc., etc., completament estèrils.

CRIT

La lluita a l'Espanya democràtica

Cap observador imperial pot negar que el govern legal d'Espanya hauria acabat ràpidament la revolta de Franco, si aquesta revolta no fos sostinguda per l'exèrcit dels països feixistes. L'esquadra d'avions militars italians enviats al començament de la revolta al Marroc espanyol, el focus més important de la insurrecció, forneix una prova manifesta de la participació directa d'Itàlia a l'organització i la preparació de la revolta de Franco. Per això quan es tracta d'anul·lar els esdeveniments espanyols cal partir del fet essencial que són una temptativa de cop d'Estat organitzat pels intervencionistes estrangers, per tal de donar al govern a una gent que tenen sota la seva submissió. Sembla que els països democràtics no haurien de tolerar que Espanya es transformés en una base d'operacions per a futures aventures guerreres. El resultat ha estat la no intervenció. Però de fet la no intervenció ha servit per impossibilitar el Govern legal espanyol la compra d'armes a l'estranger. I no creu ningú que els països feixistes hagin deixat de

fornir homes i armes als rebels. Les proves que n'ha donat la premsa mundial, demostren el cinisme amb el qual s'efectua aquesta política d'intervenció directa i de sosteniment actiu als rebels, pels països feixistes. Però el Govern espanyol, sense ajuda de cap mena, disposa de grans reserves d'homes i de l'abnegació de les masses populars espanyoles que estan disposades a defensar fins a la fi, les conquestes de les democràcies, que són les proves més segures de la victòria del poble espanyol sobre el feixisme. La millor prova que el poble espanyol en la seva lluita contra els traïdors i els intervencionistes estrangers, està sostingut pel poble és la unanimitat amb la qual totes les classes socials sostenen la seva obra política militar i econòmica. El poble espanyol que ja ha donat al món exemples remarcables d'heroisme, coratge i abnegació, lluita per la defensa de la república democràtica i les llibertats cíviques. Es per això que totes les simpaties de la humanitat que pensa, són per a la república espanyola.

El Conseller de Cultura Antoni Maria Sbert a Tarragona

Diuenge arribà a la nostra ciutat el conseller de Cultura de la Generalitat, Antoni Maria Sbert. Durant el dia visità els ex-monestirs de Santes Creus i Poblet.

Ahir visità l'ex-palau Arquebisbal destinat a Museu Arqueològic. Acompanyat del conseller municipal de Cultura, Josep Alomà visità alguns dels nous grups escolars de la ciutat. Al matí anà a Reus, on visità els locals on es pensa instal·lar el nou Museu.

El conseller dinà a la Residència d'Estudiants, visitant a la tarda el l'aller-Escola de la Generalitat de Catalunya, retornant a la nit a Barcelona.

El senyor Sbert quedà altament satisfet de la visita efectuada, tinguent paraules de vertader elogi pel funcionament de les institucions de cultura que funcionen a la nostra ciutat i les que en l'actualitat hi ha ens construcció.

El President de la Generalitat

De pas cap a Benicarló, ahir passà per la nostra ciutat el President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys.

Es tortura i assassina al territori de Franco

Després de les atrocitats de Badajoz i Màlaga, després de la crueltat cada dia agreujada del bombardeig de Madrid per l'artilleria pesada amb el carnatge de dones i infants dels barris obrers, hom pot esperar les coses pitjors per part dels rebels. Les últimes notícies que ens porta d'Espanya l'aviador Joan Pelliser allibertat fa pocs dies de les presons de Franco completen el quadre d'infàmia, dels "defensors" de la civilització que operen a Burgos i a Salamanca. Joan Pelliser arribà el diumenge a Saint Joan de Luz on fou entrevistat pel corresponsal del "Daily Herald". Vaig caure presoner, ha declarat, l'octubre últim, a bord del vaixell "Galerna" que anava a Bilbao. "Vaig ésser conduït a la presó d'Ondaneta i molt aviat vaig veure desenrotllar davant dels meus ulls les pitjors atrocitats. Durant una hora abans de comparèixer davant del magistrat instructor sentia en la cambra veïna els crits dels que eren flagel·lats amb matraques de cauxú. "Tenien els braços lligats a darrera l'esquena. Vaig veure com els colpejaven amb la culata del fu-

El Club Nàutic

Fins quan ha de durar l'ocupació del nostre Club Nàutic per element de les sindicals? Es que els companys que actualment desenrotllen llurs activitats al nostre casal, no trobarien un local més adient? Nosaltres creiem que sí.

Els que amb sacrificis morals i materials, hem sostingut la llar dels esports nàutics a Tarragona, els que hem fet bategar el nostre cor a l'impuls dels seus jorns de glòria i dels seus contratemps, com si el Club fos quelcom integrant de la nostra vida, hem de dreçar-nos serenament i restituir al nostre Club, les seves autèntiques activitats.

El Club Nàutic no és cap empresa privada, perquè pugui ésser incautat o controlat per les sindicals. És una entitat purament esportiva, on s'hi forneixen els homes del demà, en el cultiu dels esports nobles per excel·lència. L'esport nàutic, no tan sols desenrotlla físicament els joves, sinó que obre llurs intel·ligències a totes les idees nobles de llibertat i fraternitat humana. La vida de mar, es sinònim de llibertat.

I més, quan aquesta vida de mar, és practicada per l'element popular.

Perquè, no ens plauria que algun malintencionat, fes escambell, amb el tòpic massa vell ja, de què, el Nàutic, abans del 19 de juliol, era un casino de senyors Esteves o de reaccionaris. No.

Els que amb sacrificis inaudits d'uns anys a aquesta part, hem

treballat incansablement per a ban deixar les antigues costums del nostre Club, els que ens hem esforcats en portar el vertader esperit del poble a aquell casal, els que, en resum, hem canviat l'ambient senyorial d'alguns temps, per l'ambient popular, no toleràrem semblant insult.

Tothom sap ací, que els qui han portat sempre ben alt el gallaret del nostre Club, han estat treballadors, però treballadors de debò, que han furtat moltes hores a llur descans preparant-se físicament, per tal d'assolir els triomfs esportius que, tan han enlairat el prestigi del Club i de la ciutat.

Ara, els altres que hi havia al Club, els senyors Esteves i els reaccionaris, han desaparegut per sempre més. I, és natural que el Club, sigui retornat als seus socis als que han sacrificat mantes vegades un divertiment, per tal de poder pagar llur quota social.

Convé que, els que encara són directius, es donin perfecte compte d'aquest estat de coses. Cal que sigui convocada immediatament una assemblea de socis, perquè, comptant, naturalment, amb la dimissió total dels actuals directius, sigui elegida una Junta que respongui a les necessitats del moment, i sàpiga retornar el Club als seus socis.

El Club Nàutic és dels socis, i de ningú més.

FRANCESC BOVE

La tripulació del "Komsomol" i del "Smidovitch" és presonera dels rebels

L'enginyer soviètic Khatkov, per mitjà del periòdic "Izvestia", adreça una interpellació pública al comissari d'Afers estrangers, Litvinov, expressant la inquietud del poble soviètic per la part de la tripulació dels treballadors soviètics davant del bandidisme feixista, i pregunta "què pensa fer el comissari del poble d'Afers estrangers, pel repatriament de la tripulació del "Komsomol" i del "Smidovitch". Litvinov, respon a aquesta qüestió a "Izvestia" i escriu: "El govern soviètic reconeix com a únic govern legal d'Espanya, el govern sortit del sufragi universal, dirigit pel president Azaña i el primer ministre Largo Caballero. Nosaltres considerem el general Franco com el cap dels rebels i no li reconeixem els drets de bel·ligerant i per tant els drets d'emparar-se dels vaixells mercants, ni a les aigües territorials, ni a fora d'elles. Actes d'aquesta mena són actes de pirateria i es mereixen plenament aquest qualificatiu perquè

desprecien no solament el dret internacional i el dret de guerra, sinó també les lleis més elementals d'humanitat. Totes les temptatives empreses pel govern soviètic per mitjà dels governs amics, d'organitzacions i personalitats, per tal de saber alguna cosa de la tripulació del "Komsomol" no havien donat cap resultat. Es per l'ambaixador d'Itàlia a Moscou que els membres de les dues tripulacions, són vius. Hom tenia la impressió que Franco s'havia fixat com a tasca continuar torturant la tripulació i llurs famílies.

Per la manca de relacions directes del govern soviètic amb Franco, i per l'actitud que aquest manifesta davant el dret de la humanitat, el repatriament de la tripulació és una tasca molt difícil. No obstant, el camissari del poble d'Afers estrangers continua el seus esforços i utilitza totes les possibilitats per tal d'aconseguir-ho.

sell fins que els pobres desgraciats queien esvaits." Jo mateix vaig ésser, colpejat a l'estómac i llençat a terra per l'oficial que m'interrogava. La primera nit vaig ésser tancat en un calabós solitari. En molts d'aquests calabossos, de sis a nou de superfície hi havia quatre persones, sense taules ni cadires

en unes condicions de brutícia indescriptibles". "Hi ha més encara. Pellitier afegeix, sentírem els escamots d'execució, i cada nit es succeïen les salves. Les víctimes morien heroicament cridant cada vegada "Visca la República." Què afegir més a aquest testimoni? Els comentaris sobren.

Política internacional

Conseqüències

Quan Itàlia va realitzar l'agressió imperialista contra Etiòpia, Europa va viure uns moments de forta emoció. L'aspecte d'una guerra entre els Estats afectats per la ruptura de l'equilibri que representava l'intent de anexió, va planar per un temps sobre la política estrangera. Com en els dies de la conflagració del 1914-18, l'opinió en els pobles que contemplaven la lluita des del seu punt de vista neutral, estava dividida: i, com en aquella època, els homes demòcrates i liberals de tot el món es manifestaven unànims pel país que en aquella guerra representava l'agredit. En aquella ocasió, tota la simpatia republicana, a Catalunya i a Espanya, estava per Etiòpia, víctima dels afanys imperialistes d'Itàlia i abandonada inicuaument pels grans països que ells mateixos s'havien constituït en defensors d'aquella S. de N., encarregada d'evitar precisament això: que els pobles petits poguessin ésser víctimes de la ferotgia de les grans potències.

Anglaterra, en aquells moments va portar-se dignament. Hom recordarà, segurament, els esforços que va realitzar per tal de posar en peu tots els mitjans coercitius de què disposava el Pacte. Què va passar, però, per què tota aquella actuació del govern anglès finís amb aquelles sancions que no impediessin ni representaven res?

La política internacional sembla que sigui una cosa una mica arbitrària, però en els fons, és moltes vegades una lluita ferotge inspirada solament en un egoisme que no honora pas ni als pobles ni a la nostra generació. En aquells dies, França va recordar-se més de la pròpia seguretat que no dels ideals generosos de justícia dels que sovint tant en parla. Hi havia el desig de no posar-se violenta amb Itàlia, i per aquesta raó Anglaterra no va trobar en ella l'ajuda que necessitava per tal de mantenir l'actitud en què s'havia col·locat. Tots els homes de sentiments liberals i demòcrates, ens dolíem de la posició absurda de França. Per causa d'ella es produïa un descrèdit de la Societat de Nacions que havia de resultar fatal. I, tot això, a canvi de quina seguretat? Perquè, els fets es succeeixen amb una rapidesa cinematogràfica, i, avui, després de tan poc temps en que la veïna república es manifestava amb un conservadurisme tan extraordinari, França es troba que la seva protegida d'aquell moment, Itàlia, no sols no li representa cap ajuda per la pròpia seguretat exterior, sinó que, junt amb Alemanya, intenta crear-li un problema a la frontera Sud, volent posar-hi la seva més mortal enemiga: l'Alemanya nazi.

A. G. i P.

Patria i cultura

L'actualitat dels moments en que viu la nostra Patria no permet a ningú d'emancipar-se de la responsabilitat que li correspongui. Petits i grans devem esforçar-nos en fer-nos dignes de la nova Patria que entre tots estem forjant i complir el nostre sagrat deure en la mida màxima que les nostres forces ens permetin.

Es per ço que els homes del Govern, fent-se càrrec de la trascendència que pot tenir pels infants l'hora present, ordenà que el dia Primer de Maig fos degudament celebrat a totes les Escoles del territori amb actes adients als desigs unànims del poble.

Es de remarcar l'entusiasme que demostraren els infants assistents a l'Escola Graduada núm. 3, situada a la Plaça dels Artillers del Setge en saber que es tractava d'una festa a honor de la República i de la Llibertat, en la qual serien ells els protagonistes.

Reunits en una de les amples aules de dita Escola tots els alumnes presidits pels seus professors i director, aquest obri l'acte. A seguida els nois entonaren la bella cançó "La Balanguera", dirigits pel professor J. Melià a càrrec del qual corregué també una demostració infantil de gimnàstica rítmica que reeixí força. A continuació el pro-

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

fessor J. Martí es dirigí als nois fent-los veure la fortitud i el grau d'humanitat que assolirà la nostra Patria que no va poder ésser anihilada pel militarisme francès quan la guerra de la Independència, ni sotmesa avui al jou criminal del feixisme internacional.

Remarcà que som nosaltres l'encarnació de l'esperit de llibertat, treient-ne falagueres conclusions per les generacions que l'escoltaven.

Els nois compliren el seu paper recitant amb gust poesies dels nostres Maragall, Apelles Mestres, Verdader i García Lorca. Les d'aquest malaguanyat poeta foren recitades per alumnes de l'Escola que es troben a Catalunya com a refugiats, procedents de Madrid.

El professor J. Sabater, en un

bell parlament els posà de manifest que tots devem aspirar a dignificar-nos i arribar a ésser treballadors del gran Estat democràtic que està infantant-se als nostres fronts de combat. Glosà també la significació de la diada establint la diferència d'aquest Primer de Maig fraternal, amb la de temps pretèrits que significava la rebel·lió dels oprimits.

Durant la festa, feren acte de presència a la mateixa els inspectors de primer Ensenyament, que foren complimentats pel Claustre.

El director professor J. Aleu, féu un resum i amb un brillant parlament s'acomiadà dels infants obsequiant-los amb borses de caramels.

Les notes de "La Internacional" clogueren l'acte. R. PADRO

Revolucionaris?... Antifeixistes?...

La "Soli" de diumenge, en lletres grosses i a primera plana diu: "Tenemos que ayudar a Euzkadi!" i en unes ratlles més avall un "entrefilet", recomana als seus afiliats que sota cap pretext lliuren les armes al Govern.

Aquesta contradicció no sé com qualificar-la, doncs no comprenc que un diari governamental, s'expressi d'aquesta manera. I després diran que són revolucionaris!

El que diu la "Soli" seria més comprensible si ho digués un partit polític dels que no estan representats al Govern Català.

L'actitud que ve adoptant l'òrgan de la C. N. T. no es pas d'una col·laboració lleial, pròpia d'un governant, al contrari, pels fets, demostra ésser contrarevolucionària, i amb la seva actitud fa el joc al feixisme. I això no es pot tolerar de cap de les maneres. Això s'ha d'acabar. No pot continuar així. Doncs no es pot ésser jutge i part al mateix temps.

De la manera com propugna la "Soli" no és de la manera que cal ajudar a Euzkadi. D'aquesta manera no es pot guanyar la guerra. La guerra s'ha de guanyar complint fidelment i sense vacil·lacions totes les ordres que emanin del Govern de la Generalitat, en el qual hi estan representades totes les forces antifeixistes de Catalunya.

Com volem que les nacions democràtiques ens ajudin, si nosaltres no ens entenem? Es que creieu que la guerra es guanya fent festa major?

No companys, no, la guerra es crut i més seriosa del que vosaltres creieu, i per a guanyar-la cal fer quelcom més del que vos-

tres propugneu.

Dieu vosaltres, que al mateix temps de fer la guerra s'ha de fer també la revolució.

Si no us molestéssiu, us aconsellaria que us féssiu mirar per un especialista en malalties mentals; doncs d'altra manera no s'explica que hi hagi persones que tinguin tots cinc sentits diguin aquestes barbaritats.

No companys, no, per a fer la revolució, cal primer guanyar la guerra, i per a guanyar la guerra, tots hem de posar-nos a les ordres del Govern de la Generalitat, i marxar com un sol home al front de lluita, lloc dels vertaders revolucionaris, i lloc on es pot fer molt bé la revolució.

Si no posem tota l'atenció i totes les energies en la guerra, i, les gastem fent la revolució, que quedarà de la mateixa si després perdem la guerra?

Que no compreneu que guanyant la guerra, també es fa la revolució? Que no compreneu que si guanyem la guerra, ella mateixa ens portarà el nou ordre social que el poble vulgui?

Si compreneu això, per què cal fer la revolució, si encara no hem guanyat la guerra?

Doncs sí, companys de la "Soli", si vosaltres sou tant antifeixistes i revolucionaris com dieu, poseu-vos a les ordres del nostre Govern, i lliureu-li les vostres armes, que tanta falta fan al front, i si no les voleu entregar, teniu amb elles un lloc a la trinxera, des d'on podreu fer la revolució, ajudareu a guanyar la guerra, i d'aquesta manera entre tots salvarem Euzkadi, Madrid, Catalunya i Espanya.

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 - Tarragona

Laboratori Ràdio-Elèctric BOUÉ

us facilita el número premiat abir en el sorteig dels cecses:

384

er reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Boué, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Secció Esportiva

CICLISME

Antoni Poy, guanyador de la cursa contra el rellotge, organitzada per la U. C. W. T.

Damunt el recorregut Tarragona-Arc de Barà-Tarragona, tingué lloc diumenge la cursa contra el rellotge, organitzada per la Unió Ciclista Willian Tarín del Casal d'Esports.

A les 10'30 s'ha donat la sortida des del Casal d'Esports als que s'han presentat. Si bé els "forfaits" han estat a l'ordre del dia, l'èxit esportiu ha estat plenament aconseguit, doncs s'ha batut el "record" de la dura prova que des de l'any 1931 estava fixat en 1 hora, 9 m. 35 s.

Ha resultat guanyador de la cursa Antoni Poy, el qual ha batut al segon classificat en més de 2 minuts. Poy, durant aquesta temporada està posant ben alt el nom de la U. C. W. T., ha estat l'animador incansable d'aquesta cursa. Com es recordarà aquest xicot fou el guanyador del campionat social a la nostra rambla en les curses organitzades pel S. R. I. el dia 21 de març. Classificat el 13 en la dura cursa "Front d'Aragó"-Barcelona, etcètera.

Com es pot veure s'està forjant en la persona d'Antoni Poy un corredor complet, doncs té pasta per a poder arribar a ésser un dels millors ciclistes de la nostra terra, si es té en compte que solament compta amb 18 anys d'edat.

Endavant Poy! La classificació general fou establerta de la següent manera:

1. Antoni Poy, 1 h. 7 m. 42 se., 42 quilòmetres a un promig de 37'607.
2. Enric Fernández, 1 h. 9 m. 53 s.
3. Artur Sevil, 1 h., 10 m. 15 s.
4. Francesc Boronat, 1 h. 10 m. 53 s.
5. Joan Vallès, 1 h., 11 m. 05 s.
6. Carles Gómez, 1 h. 16 m. 29 s.

Molt de públic contemplà la celebració d'aquesta original cursa.

BASKET-BALL

Quarta jornada del Torneig Estudiantil, organitzat pel C. E. Llamp

C. E. Llamp A., 10. — Ferràz, López, Fortuny, Masdeu (8) i Guinovart (2).

E. Comerç B., 10. — Rius (2), Casellas (2), Comas I (4), Teixell, Figuerola (2) i Abelló.

Arbitre, Bové. Olímpic, 24. — García I, Echegoyen (4), Serrano (12), Riñón (6) i Vives (2). E. Comerç A., 16. — Añó, Serrà (4), Ascaso (5) i Martí (7). Arbitre, Ferraz.

Classificació

C.E. Llamp B.	3	3	0	0	74	19	9
C.E. Llamp A.	4	2	1	1	52	38	9
E. Comerç B.	4	1	2	1	41	44	8
Junior H. T.	3	1	1	1	22	24	6
Olímpic	4	1	0	3	37	50	6
E. Comerç A.	4	1	0	3	40	95	6

LINIA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPAÑOLA DE NAVEGACIÓN MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'India, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Espigolant

Quin ordre públic pretenem? es pregunta "La Humanitat" en el seu editorial, en el que se comenta les reaccions que en certs sectors es produeixen cada vegada que hom intenta posar fi als atropellaments i impunitats que hom carrega als "incontrolats", quan tots sabem, i és un secret escampat a tots els vents, que els "incontrolats" no són res menys que uns instruments a mans de determinades organitzacions que d'aquesta manera tenen la fugida quan es cometen actes vandàlics.

"Cal fer actuar l'ordre públic. Quin? Només n'hi ha un, amics: el que garanteixi la llibertat de tots els antifeixistes, el que no permet presons ni cementiris clandestins, el que no deixa les mans lliures als aprofitats i als rancuniosos. Aquest — per què no? — és un ordre revolucionari. Més, molt més revolucionari que no pas el que prediquen certs articulistes que sembla que no persegueixen altra finalitat que la d'escindir el front popular i la de crear confusions mes."

Una manxeta de "Treball"

"Com es vol que el problema del proveïment se resolgui o entri en camins de solució, si en l'espai d'un mesos s'han importat subrepticiament més de vuit milions de francs d'articles alimenticis?"

Com es pot impedir l'agiotisme, l'encariment de les substàncies; com arribarem a la normalització de la vida de la reraguarda amb aquesta mena de competència que es fa contra l'organisme oficial encarregat de facilitar el proveïment de Catalunya?"

COMBAT

Por la victoria

¡Al pueblo trabajador!

En los momentos actuales que vivimos, y en los cuales podemos ser autores o actores, debemos olvidar todos al apuntador, y acordarnos sólo que tenemos enfrente y en nuestra misma casa social y pública el enemigo común, enemigo que nutre nuestras filas, conscientes o inconscientes de la misión que debe cumplir en favor suyo y de la sociedad.

En estos momentos tan solemnes, en estas horas tristes y amargas que vivimos, todos, sin excepción, no debemos tener más que un pensamiento, una unidad, un objetivo fundamental, absoluto y exclusivo.

Coincident en les seves línies generals amb el nostre Editorial de diumenge, "Diari de Barcelona", d'Estat Català, analitza l'ordre públic a reraguarda tan perturbat l'última setmana per exhibicions i matonismes de certs elements, que han donat mostres del seu infantilisme i com és natural han fet el bot jugant amb coses que només són aptes per els homes:

"Traduït al nostre llenguatge, posarem que la Revolució ha vingut gran al sector que aquests dies ha tret les armes a la fresca perquè no se li rovellessin als caus.

I, com no podia altrament esdevenir, la Revolució el sentit de la Revolució els ha fugit dels dits perquè no l'han entesa, perquè no han entès el poble que la feia.

I, l'espectacle d'aquests dies ha estat una manera de cercar la compensació de la manca de raó fonamental amb una exhibició de força.

Però, creiem-ho: al nostre poble no s'imposarà la força, d'altra banda discutible, sinó la raó.

I conclourem — som així — que qui farà la Revolució serà Catalunya.

La democràcia catalana que s'imposa per la raó i — perquè no — si cal per la força."

"Las Noticias" comenta l'estat actual de l'ordre públic a Catalunya, sensiblement millorat, i acaba:

"La autoridad del Gobierno ha de ser indiscutible, y todas las organizaciones que están representadas en él tienen el deber de obligar a sus militantes a cumplir sin discusión las órdenes que emanan directamente del Gobierno que el pueblo se ha dado a sí mismo."

te bélica pesa en Europa, y en nuestra nación, digna de todos nuestros amores, y cual madre sufrida y sacrificada espera de todos sus hijos, catalanes, valencianos, gallegos, vascos, aragoneses y castellanos, el máximo esfuerzo para salvarse de las sangrientas garras que le oprime y atenazan, con ánimo de extrangularla, y sobre su cadáver palpitante, repartirse su túnica dorada, para oprobio y vergüenza de los siglos, y de los pueblos que se llaman "Demócratas".

Nosotros, sin recelos ni eufemismos, debemos como un solo hombre gigantesco y viril, defender a nuestra Patria, abatiendo, y si podemos, aniquilando al enemigo nebuloso, turbio y emboscado, acabando para siempre con sus odiosas y terribles maquinaciones, despojos, y ensañamiento en ciudades indefensas, cuyas víctimas inocentes, son la mayoría de las veces, mujeres y niños.

Hora es, españoles, hermanos ibéricos, de hablar poco y obrar; hora es, ya, que los hechos, simbolicen las palabras que enturbian la razón y endurecen el corazón; hora es, que dejemos, disquisiciones y discusiones quiméricas, para ejecutar, obrar y lanzar al enemigo le nuestro inmortal y sagrado recinto, envilecido y ultrajado por la invasión extranjera.

Pensemos como hombres, que la Historia perpetúa los hechos firmes y heroicos, no las cobardías y traiciones; que la historia es el arcano donde se guardan las armas de la victoria, y cuyas armas debemos blandir en todos los frentes al grito de "Liberación, Liberación".

Es necesario que pensemos en el peligro, y lo evitemos, por instinto de conservación de rebeldía y espíritu revolucionario, para despejar la incógnita que nos envuelve, pero para esto es necesario, e imprescindible que todos, todos sin distinción cumplamos como ciudadanos y soldados movilizadnos con el leal y noble deber que nos impone la hora en que vivimos.

Hora de tristeza, pero también, es la suprema de la Reacción y del Optimismo, plétorico de entusiasmo y fe en el Ideal y en la Victoria, común para todos, siempre que en nuestros pechos alienta el amor a la Libertad y el deseo de Independencia.

Sea, esta hora, la señal de alarma, que levantando los ánimos de todos, sean nuestros brazos empuñando las armas, las mismas voces que resuenen en el concierto mundial, y sean sus disparos los sublimes ecos que repercutiendo aquí y allá, sean los heraldos de las reivindicaciones sociales, políticas y morales, bases fundamentales del triunfo de la causa del pueblo, que convertido en héroe anónimo escriba en el libro universal la gesta más grandiosa que podemos vivir y soñar, tanto en la vanguardia, como en la retaguardia.

Hurra por la Unión, por la Victoria, y por el triunfo del pueblo soberano, que tiene por cetro el rayo, y por mensajera la Revolución!!

DR. A. ROYO

C. N. T.

Tarragona (abril de 1937.

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

Secció Esportiva

FUTBOL

La "Penya Vinagrillo" guanyà a la "Penya pren el pel" per 3 goals a 1

La "Penya Vinagrillo" guanyà a la "Penya Pren el pel" per 3 a 1

El passat diumenge i en el terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya es celebrà l'anunciat partit de futbol entre les penyes "Vinagrillo's" i "Pren el Pel" corresponent al Campionat Local Amateur, que després de noranta minuts interessants, acabà amb el resultat favorable a l'equip esmentat en primer terme per tres goals a 1.

La victòria dels "Vinagrillo's" fou merescuda, demostrant una vegada més que és un dels aspirants al títol tan codiciat.

El joc començà amb domini de l'equip guanyador que no parà en el transcurs de la primera part. Cal fer esment que aquest equip sortí al terreny de joc amb deu elements, ja que Martorell II, sortí al terreny a les darreries d'aquesta part.

El primer perill vingué al rematar Darder d'un xut formidable una passada de Martorell que passà la bola tocant al pal.

Després d'una sèrie d'avançades molt perilloses portades a terme pels "Vinagrillo's" Gomila a l'aprofitar una pilota que se l'havia escapat del porter marcà el primer punt pels guanyadors.

Els "barbers" després d'aquest goal despertaren un xic, però els "Vinagrillo's" amb ànims de fer-se amb els dos punts no es deixaren "afeitar" i Darder aconseguí el segon punt, no valguent l'estirada que feu Boronat. Poc després acabà la primera part.

La segona part fou més igualada La "Penya Pren el Pel" es llança a l'atac arribant a dominar els primers 10 minuts, però l'afortunada intervenció de la parella defensiva dels contraris anul·laren tots els intents. Als 25 minuts d'aquesta part els "barbers" aconseguiren l'únic punt mercès a un "penalty" i transformat per Saperas en goal.

La "Penya Vinagrillo" al veure que la victòria se'ls hi podia escapar tornaren a llençar-se a l'atac, desplegant un joc magnífic que desconcertà als "barbers". Una bonica combinació de Gomila-Martorell Darder Martínez, l'aprofità Martorell II, per a marcar el tercer i darrer goal.

Arbitrà molt bé Ollé hi assistí molt de públic. Els equips foren els següents:

"Vinagrillo's". Alujas, Wenceslao, Ferrándiz, Giner, Vela, Martorell II, Martínez, Martorell I, Darder, Gomila i Marqués.

"Pren el Pel". Boronat, Gràcia, Casanova, Moreno II, Alegret, Peninat, Llimona, Moreno I, Saperas, Dols i Alasà.

La "Penya Arrós-Fideus" guanyà a l'Amateur del Casal d'Esports en un partit a benefici i homenatge d'Albert Leandro per 4 gols a 1

Abans d'ahir al matí es celebrà el partit amistós entre els equips que encapçalen aquestes ratlles a benefici i homenatge d'Albert Leandro, jugador de l'Amateur del Casal d'Esports, convallescent del greu accident que l'ha tingut allunyat de les activitats esportives durant quinze dies.

El joc començà igualat, imposant-se poc a poc la millor qualitat dels components de la "Penya Arrós-Fideus", on hi debutaren tres elements de forta categoria com són Arteta, porter molt segur i amb molta col·locació, i Garreta i Alemany, davanters.

Els primer en marcar fou l'equip guanyador del partit mercès a un tret de Llordachs. Poc després Mateu per la part del Casal empatava.

Jabaloyes, en una magnífica jugada desféu tot seguit l'empat. Amb el resultat de 2 a 1 favorable els "fideus" acabà la primera part.

A la segona part el domini de l'"Arrós-Fideus" fou més intens. El Casal fou castigat amb un "penalty" que magníficament executat per Fabregas el convertí en el tercer punt. El darrer gol l'aconseguí Alemany d'un tret formidable.

Els equips s'aliniaren de la següent forma:

Casal d'Esports (amateur). — Ferrer, Domingo, Aserà (Vergés), Miró, Sorines, Ayguadé, Salvat, Sorines, Pérez, Mateu i Benjamín. "Penya Arrós-Fideus". — Arteta, Pinto, Inglés, Fabregues, Vinyeta, Torné, Serrano, Jabaloyes, Garreta, Alemany i Llordachs.

Es distingiren pels vencedors, els tres debutants, Vinyeta i Fabregues.

Pels vençuts Sorines, que debutava de mig centre desentonà. Els restants molt dolents.

El Barcelona guanyador de la "Lliga Mediterrània"

Diumenge acabà el torneig de Lliga Mediterrània que ha estat jugat per equips catalans i valencians.

Amb la victòria del Barcelona i la derrota de l'Espanyol, el primer equip s'ha apuntat el títol de campió d'aquest torneig.

Els resultats de la darrera jornada foren els següents:
Barcelona, 5 - Gimnàstic, 1.
València, 4 - Espanyol, 3.
Granollers, 2 - Girona, 2.

Lliga Comarcal Catalana

Resultats dels partits celebrats diumenge passat:

Gràcia, 5 - Sabadell, 0.
Vic, 1 - Júpiter, 1.
Badalona, 3 - Europa, 0.
Avenç, 3 - Horta, 0.
Terrassa, 7 - Manresa, 1.
Mollet, 5 - Sants, 3.
Lluç, 0 - Martorell, 3.

SANTAELLA

Joies - Relloges
Compostures garantitzades
Unió, 3

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents
en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol Tarragona